

OSIĄGNIĘCIE STANU ZGODNOŚCI Z RZECZYWISTOŚCIĄ WEWNĘTRZNĄ

Omri-tas

Spisał Ramaathis-Mam

Tłumaczyła Anna Burakowska

4 kwietnia 2008

Braterskie pozdrowienia dla wszystkich operatorów światła na planecie Ziemi, z którymi wspólnie tworzymy most kosmicznej komunikacji.

Dziś zamierzam mówić o rzeczywistości wewnętrznej, w której wyrażają się cienie niższego ego i która stanowi miejsce kontaktu z waszą Istotą Esencjonalną. Jesteście przyzwyczajeni do myślenia, że rzeczywistość to otaczający was świat zewnętrzny, z którym wchodzić w interakcje poprzez zmysły. Gdy mówię o przestrzeni wewnętrznej, odnoszę się do tej, która jest różna od świata zewnętrznego. Generalnie, ludzie myślą, że wewnętrzna rzeczywistość jest metaforycznym opisem emocjonalnego stanu osoby. Ta idea nie jest poprawna. Przestrzeń wewnętrzna to prawdziwa rzeczywistość, realny świat łączący z planami Wyższej Istoty i boskimi sferami. Jest to manifestacja wszechświata, podczas gdy zewnętrzna rzeczywistość stanowi odbicie rzeczywistości lub inaczej przestrzeni wewnętrznej. Wszystko, co istnieje, istnieje dlatego, że myślicie, iż istnieje, a wasze pragnienia tworzą mentalne obrazy, które następnie się materializują. Poprzez myśli kreujecie swoje życie. Z tego powodu, nie jest możliwe jego pełne zrozumienie, gdy żyjecie odczuwając tylko poprzez zmysły fizyczne. Najczęściej życie – świat, w którym żyjecie - frustruje was, powodując strach oraz inne psychologiczne i emocjonalne zaburzenia.

Zdaję sobie sprawę, że nie jest łatwo zrozumieć jak wewnętrzna rzeczywistość może być sama w sobie światem. Powód takiej trudności spoczywa w przyjęciu paradygmatu czasoprzestrzeni rzeczywistości trójwymiarowej, w której żyjecie. Wszystko, co widzicie, czego dotykacie i doświadczacie postrzegane jest z pewnego bardzo ograniczonego punktu widzenia. Umysł jest uparty, uwarunkowany i przyzwyczajony do operowania tylko w pewnej płaszczyźnie, a z takim podejściem niemożliwe staje się postrzeganie życia w inny sposób. Istnieje jednak bardziej kompletny sposób obserwowania rzeczywistości.

We wszystkich duchowych dziedzinach cel stanowi postrzeganie życia w tej najpełniejszej formie znajdującej się poza zewnętrzną rzeczywistością. Jest to odkrycie nowych wymiarów wyrażających się w rzeczywistości wewnętrznej. Kiedy osiąga się pewien stopień duchowego rozwoju, zaczyna się postrzegać tę wewnętrzną rzeczywistość, budzi się wówczas nowa wizja, czasami nagle, innym razem zaś stopniowo. Oto, co oznacza ekspansja świadomości i połączenie z boskimi sferami. Nawet, gdy duchowa wizja budzi się nagle, to zawsze stanowi wynik ogromnej osobistej pracy, wewnętrznego doświadczenia i przeżytych kryzysów.

Wasi naukowcy odkryli, że każdy atom stanowi replikę zewnętrznego wszechświata. Takie zrozumienie stanowi ważny krok dla świata nauki. Tak jak czas, jest tylko zmienna podległa wymiarowi, z którego się go doświadcza, dotyczy to również przestrzeni. Nie istnieje stały, obiektywny czas ani też przestrzeń. Wasza Esencjonalna Istota może żyć, poruszać się i przemierzać wielkie, niewiele mające wspólnego z waszymi obliczeniami, odległości we wnętrzu atomu. Kiedy wasza Istota wraca do wewnętrznego świata, relacja pomiędzy wymiarami ulega zmianie, to samo dotyczy również czasu. Z tego powodu wydaje się, że ludzie, którzy zmarli, utracili kontakt i świadomość. Oni żyją jednak w wewnętrznej rzeczywistości, która dla was ciągle pozostaje abstrakcją. Niemniej jednak abstrakcja ta stanowi wewnętrzną rzeczywistość. W momencie śmierci fizycznej, dusza czy inaczej moc manifestacji, dająca życie ciału fizycznemu, wraca do świata wewnętrznego.

Generalnie, większość ludzkich istot poszukiwało Boga na tym boskim planie przez bardzo długi czas. Wielcy nauczyciele zawsze wskazywali, że Bóg żyje w wewnętrznych przestrzeniach i tam właśnie należy go poszukiwać. Z tego powodu w praktyce medytacji ludzie kierowani są, by skupiać się na rzeczywistości, czy inaczej przestrzeni wewnętrznej. Wszyscy macie doświadczenie w kwestii tego, jak trudną sprawą jest skupienie umysłu w stanie introspekcji. Umysł gra po swojemu i nie łatwo jest go kontrolować. Istnieją różne sposoby czynienia tego. Nauki wschodu prowadzą do kontroli umysłu poprzez lata długiej praktyki oraz dyscypliny.

Istnieje jednak inne podejście. Celem naszych przesłań nie jest to, byście utracili kontakt ze światem, w którym żyjecie, lecz byli w swoim świecie w najlepszy możliwy sposób; by rozumieć, akceptować i kreować w nim w najbardziej konstruktywny i wydajny sposób.

Tak dzieje się, gdy całkowicie znacie siebie i wznosicie się ponad trudności, czy inaczej sposobności duchowego wzrastania, służące temu byście lepiej mogli pracować w rzeczywistości trójwymiarowej. W ten sposób unikacie oddzielenia rzeczywistości zewnętrznej od wewnętrznej. Kiedy w waszym życiu rządzi rzeczywistość wewnętrzna, percepcja rzeczywistości zewnętrznej jest o wiele bardziej rozwinięta. W miarę jak wzrasta zrozumienie Esencjonalnej Istoty, rozwija się zrozumienie świata zewnętrznego. Gdy uczycie się przemieniać niedoskonałości zaćmiewające waszą Istotę Esencjonalną, odbudowujecie i transformujecie swoje życie zewnętrzne. Gdy odkrywacie wieczne piękno swej Boskiej Esencji, następuje ekspansja duchowej wizji i uznanie piękna przenikającego każdy atom stworzenia. Gdy odczuwacie wewnętrzny pokój, pozostajecie w dostrojeniu i harmonii z tym, co zewnętrzne, mimo, że jesteście otoczeni nieprzyjemnymi okolicznościami. Nie potrzebujecie już wówczas specyficznych zewnętrznych warunków absolutnej izolacji, by dostrajać się do swego świata wewnętrznego. Przeciwnie, wybierzeć drogę, która wydaje się być najbardziej konfliktowa: „Niedoskonałości, które znajdują się w was”. Przybliżacie się do nich i wchodzicie z nimi we wzajemne oddziaływanie aż utracą swój przerażający charakter. Oto wasza droga. Skonfrontowanie się z przeszkodami w waszym wnętrzu, w którym pozornie odczuwacie pustkę.

To, co rzeczywiście wzbudza w was panikę, kiedy przemierzacie wewnętrzne przestrzenie, to właśnie ta, wzbudzająca w was lęk, pustka. Wydaje się wam, że nie ma nic w waszym wnętrzu, że w rzeczywistości jesteście niczym więcej jak tylko śmiertelną istotą, na którą składa się wyłącznie świat zewnętrzny. Te myśli i negatywne emocje generowane są przez umysł, pełen hałasu i negatywnych obrazów uniemożliwiających wam odczucie spokoju wydającego się pustką. W tym miejscu drogi potrzebujecie wiele odwagi, by przejść przez tunel niepewności. Ci, którzy osiągnęli ten punkt przybliżając się do rzeczywistości wewnętrznej, doświadczyli inspiracji głosu Esencjonalnej Istoty poprzez umysł, nawet w momentach, w których się tego najmniej spodziewali. Tak dzieje się może tylko wówczas, gdy umysł jest wystarczająco zrelaksowany i wolny od świadomości zewnętrznej. Wówczas dopiero Esencjonalna Istota może się wyrazić. To samo dzieje się w doświadczeniu rzeczywistości wewnętrznej realnego świata.

Poprzez koncentrację na pustce, wejdziecie w kontakt z wrogiem na wszystkich poziomach

waszej Esencjonalnej Istoty. Odsłoni się wam to, co ukryte: zniekształcenia, błędy, niedoskonałości i wszystko, co dotyczy mentalnego ego, umożliwiając wejście do wyższego świata lub inaczej boskich sfer. Jest wiele poziomów i faz, które muszą zaistnieć. Na wyższe poziomy wchodzi się po długim procesie transformacji i oczyszczania ze śmieci ego. Poprzez koncentrację na pustce następuje wzniesienie świadomości. Dochodzi się do świadomej i obecnej koncentracji. Jeśli skoncentrujecie się na świecie wewnętrznym, by wykluczyć zewnętrzny, kreujecie nie tylko oddzielenie, lecz także okoliczności uniemożliwiające waszą ewolucję. Rozwój duchowy niemożliwy jest bez pobierania i używania danych ze świata zewnętrznego. Jeśli nie wymagałby tego wasz ewolucyjny proces, nie znajdowałibyście się w ziemskim wymiarze. Zatem powinniście go użyć i zawsze poszukiwać punktu zbieżności pomiędzy warunkami zewnętrznymi i wewnętrznymi, tak byście mogli duchowo wzrastać. Wszystkie zewnętrzne doświadczenia powiązane są z osobowością i różnymi poziomami Esencjonalnej Istoty. Ona zawsze projektuje okoliczności zewnętrzne, które wy, stopniowo, uczycie się rozpoznawać na drodze duchowej ewolucji. Jeśli relacje świata wewnętrznego z zewnętrznym nie stanowią waszego codziennego życia, następuje nierównowaga, generująca niekorzystne okoliczności. Czasami możecie zaobserwować ludzi czujących się znacznie lepiej w świecie zewnętrznym, ale z łatwością odwracających się od swej rzeczywistości wewnętrznej, tak jakby nigdy nie myśleli o innych ludziach. Zewnętrzne postawy i właściwa praca muszą być oparte na wewnętrznej projekcji mającej na celu uniknięcie nieharmonijnych okoliczności i niebezpiecznej separacji od świata zewnętrznego.

Równowaga pomiędzy światem zewnętrznym i wewnętrznym powinna być podstawą waszego życia i procesu duchowego wzrostu. W ten sposób będziecie żyć w stałym połączeniu z boskim planem, mimo, iż pozornie poruszacie się na planie czasoprzestrzeni trójwymiarowej. Nadejdzie moment w waszej ewolucji, kiedy nie będzie różnicy pomiędzy tym, co wewnętrzne i zewnętrzne, ponieważ przekroczycie mentalne ograniczenia myśli trójwymiarowej. To poprzez swoje myśli kreujecie obrazy, które materializują się powodując doświadczenie oddzielenia, dualności i cierpienia stanowiących projekcje mentalnego ego, które uniemożliwia połączenie i komunikację z waszą Istotą Esencjonalną i Bogiem.